

ist du damit zufried
halt strecken nach
Krug Wasser holen.
samt der Quelle",
"Was, brummt der
ten, der hat einen
schneiderlein, es solle
heim tragen. "Ei,
Wie das Holz da ist,
paar Wildschweine
mit einem Schuß und
schen, las es nur für
Am andern Morgen
einem Sumpfe der
Nun setz dich, mein
ob du sie zu biegen
den Athem an sich,
e biegt, aber wie es
s, weil es unglück
hat, zum Vergnü
s nicht mehr zu se
t tapfern Schu
bearbeitung beschreib
n Volksbücher (M
g Norge. Köbenh.
seinem Kriegerien
von welcher Großen
erst in seine Dienste
eten. Das Thier frist
von dem Schumas
horn, endlich einen
einsperret. — Im
liche Erzählung, die
Van Keyn Robiése
: 14. folgt. Keyn

Robiése sittende, aen de Naaybank hy scheld een Appel ende laet
de Schel van die op de Naaybank liggen, hy maect een Blie-
gesslager, en alsoo 'er Bliegen op de Appelschel quamen om die
af te keeren, slaet 'er met in eenen Slag seven geslyt; springt
van de Naaybank, vordelde dit een Romeyn-stuk te zyn, denkt
noch hier door een groot Man te worden, verfoopt al wat hy
heeft, en laet 'er een cierslyt Schild van maken, en liet 'er op-
setten: ick heet Robiése den onverfaagden, ick sla
der seven met eenen Slagh. Treckt doen in een ver-
landt, daer den Koningh Reester was, bind doen dit Schild
op syn Borst, ende gaet achter des Konings Paleys, tegen een
hoogen Heuvel aen leggen, daer hy wist dat de Koningh ge-
moon was ordinaris heen te sien; ende also de Son sterck scheen,
en wist de Koningh niet wat daer so sickerde, send terstond een
Edelman vermaerds. Hy by hem komende werd vervaert in dit
te lesen: ick heet Koningh onverfaagd, ick sla der
seven met een Slagh. Gaet wederom, verhaelt den
Koningh dit voorgaende, die terstond 2 a 3 Compagnien Solda-
ten daer benen sond, om hem waer te maken, ea met een be-
leest Ontbael ten Hove te gelyden, met soodanigh Respect,
als sulcken Cavalier toekomt. Sy trecken op's Konings Bevel
benen, by hem komende en dorsten hem, ofte niemand en wil
de eerste wesen, om hem aen te spreken. Maer eenen tyt den
hoop was soo couragieus, dat hy een Pied nam ende stiet
hem tegens de Soel van syn Schoen. Hy springht op met
grootte Kracht, sy vallen op haer knyen, ende bidden hem, hy
beliefden eens by den Koningh te komen, het welke geschieden.
By den Koningh nu zynde, was hy in groot Vensten. Onder-
tusschen word hem voorgehouden, hy kon des Konings Swager
worden, maer daer waren drie ware Dingen te doen, die moest
hy voor den Koningh uytwercken. Voor eerst soo was 'er een
wild Vercken, dat seer veel quaed dede, en niemand vangen
kon. Ten tweeden waren 'er drie Reusen, die het in het Bosch
des Konings soo onvry maecten, dat 'er niemand doot konde
reysen, of was een doot Man. Ten derden waren 'er ettelijke
Kinde r. III.